

РЕШЕНИЕ

№ 25020

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **12602** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „ДОК - 22“ ООД, ЕИК -[ЕИК], подадена чрез адв. Т., срещу Решение № Ж – 979 от 29.10.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

Релевират се доводи за допуснати нарушения на чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 и т. 5 АПК при постановяване на оспореното решение. Твърди се, че процесният административен акт съдържа кратко преповтаряне на част от възраженията в жалбата и отговора на ЕРП Север АД, а описаната фактическа обстановка е невярна, неточна и непълна. В решението не са обсъдени в цялост и пълнота наведените възражения, исканията за реална и обстойна проверка от регулатора и не са изследвани кои са оптималните условия за присъединяване на обекта, въпреки оплакванията, че предложените технически условия не са оптимални, както и изобщо не са коментирани приложените 2 бр. нотариално заверени декларации за съгласие от собственика на ТП № 1990. КЕВР неправилно е възприела дословно написаното от ЕРП Север АД, че обекта е нов и е посочила на стр. 4 и 5 в решението си, че е открита процедура за нов обект по реда на чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 на КЕВР от 28.03.2024 г., вместо да посочи чл. 7, ал. 1, т. 3 (при преустройство на обект по реда на Закона за устройство на територията) и/или чл. 7, ал. 1, т. 5 от Наредба № 6 на КЕВР от 28.03.2024 г. („при обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на електрическата енергия чрез отделяне от съществуващ обект, който е присъединен към електрическата мрежа”). От друга страна се подчертава, че на дружеството се предлагат безумни технически условия - да бъде присъединена съществуващата сграда към предстоящ за изграждане трафопост в бъдеще неопределено време, в много по-далечен имот и дори да заплати

дружеството допълнителна сума за временка (както и за променлива компонента, тъй като разстоянието до този много по-отдалечен имот, преминаващ и през булевард е много по-голямо от това до ТП № 1990, и съответно много по-голямо от 25 метра) към този предстоящ за изграждане в бъдещето трафопост, като съществуващата партида да не се ползва като временка, а даже да се закрие. Налице е и неравноправно третиране спрямо всички други потребители имащи договори с ЕРП Север АД и присъединени към частни съоръжения, което се изразява в събирането на допълнителни такси за присъединяване към по-отдалечени предстоящи за изграждане нови съоръжения, което предопределя и едно по-продължително време за присъединяване (поне 2-3 години), вместо незабавното изпълнение към съществуващия трафопост ТП № 1990 (с наличен свободен капацитет), към който обекта вече е присъединен и за който е налице резервирана мощност още от 2016 г. за 375 kW и впоследствие от 2024 г. предоставена допълнителна мощност 182 kW. Изтъкнато е също така, че от страна на КЕВР не е изследвано кои са наличните в района трафопостове, собственост на ЕРП Север АД, както и не е изследвано от КЕВР дали в близост до сградата на дружеството има трафопостове, които предстоят да бъдат прехвърлени на ЕРП Север АД по други процедури и договори за присъединяване (в т.ч и въпросният ТП № 1990, към който вече има присъединен с 1 електромер на фасадата му и за който от години ЕРП Север възпрепятства и блокира процедурата по прехвърляне и изкупуване на ТП № 1990).

Според жалбоподателя становището на ЕРП Север АД е постановено в разрез с изискването на чл. 69 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, на чл. 86, ал. 3, т. 3 и на чл. 89, т. 5 от ЗЕ, на чл. 94а, ал. 2 от ЗЕ, както и на чл. 123 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /свързан със задължението на ЕРП Север АД да осигурява защита на правата на клиентите и равнопоставеност между групите клиенти/. По-този начин ЕРП Север АД цели да избегне законовите си, договорни и лицензионни задължения, отказвайки да изкупи ТП № 1990, каквото договорно задължение има по друг договор за присъединяване за друга жилищна сграда, в която дружеството има 2 обекта и търпи вреди, тъй като ЕРП Север АД отказва да монтира и индивидуалните битови партиди, както и отказва да приложи и предоставената му от закона възможност да сключи договор за достъп по чл. 117, ал. 8 от ЗЕ до финализирането на прехвърлянето на собствеността на ТП № 1990, която процедура блокира именно ЕРП Север АД.

По тези съображения се отменя на решението, а при условията на евентуалност да бъде върната преписката на административния орган за ново произнасяне, след извършване на всички необходими действия, съгласно описаните в ЗЕ правомощия на КЕВР и задължителни за изпълнение указания, с които да се задължи дружеството лицензиант „ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛЕНИЕ СЕВЕР” АД да коригира Становище, с Изх. № ПУПРОК-624/24.02.2025 г. или в условие на евентуалност издаде ново становище, като съобрази техническите условия със съществуващата изградена ел. мрежа, приложените документи и декларации за съгласие за присъединяване към ТП № 1990, като възможно най-оптимален, икономически и финансово изгоден вариант, съобразен със законовите и подзаконови изисквания относно ефективно, оптимално и целесъобразно използване на съществуващата мрежа.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно уведомен, не се представлява. Депозирано е становище, чрез процесуалния му представител адв. М., в което последният поддържа жалбата и излага доводи за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендират се разноси, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез юрк. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение и твърди, че адвокатското възнаграждение поискано от жалбоподателя е прекомерно, тъй като делото не се отличава със сериозна правна и фактическа

сложност, а също така не е осъществена процесуална защита в рамките на откритото съдебно заседание, не са ангажирани и допълнителни доказателства. Подробни съображения за неоснователност на оспорването излага в писмени бележки от 06.03.2026 г.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение север“ АД, редовно призована не се представлява. В депозирана по делото молба от 24.02.2026 г. от юрк. Н., са изложени доводи за неоснователност на жалбата, ведно с искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 44 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.01.2025 г. от „ДОК-22“ ООД е подадено Искане № [ЕГН] /л. 81-84/ за проучване на условията за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа. Поискано е проучване за обект „ремонт реконструкция, модернизация и основно обновяване на апартаментен хотел с открит басейн“, находящ се в [населено място], к.к. Чайка. УПИ ХХ-197 (ПИ 10135.2573.312), с мощност 557 kW.

На 05.02.2025 г. от „ЕРП Север“ АД е изпратено писмо с изх. № 7130882/05.02.2025 г. /л. 117/ до заявителя за уточнение дали „ДОК-22“ ООД желае за негова сметка да бъдат изградени присъединителните съоръжения, необходими за присъединяването на обекта.

На 14.02.2025 г. от „ДОК-22“ ООД е депозирано искане, в което дружеството заявява готовността си да изгради присъединителните съоръжения от ТП „1990“ до обекта, както и желанието да запази съществуващата партида, която също е присъединена към същия ТП „1990“.

В отговор на 24.02.2025 г. от ЕРП Север е издадено Становище за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа за присъединяване на ниско напрежение с изх. № ПУПРОК-624/24.02.2025 г. /л. 70-71/.

На 19.03.2025 г. от „ДОК-22“ ООД е подадено Заявление с вх. № 7185330 /л. 77-78/, с което е отправено искане за корекция на горепосоченото становище поради несъгласие с посочените в него условия за присъединяване.

По искането е извършена проверка и до „ДОК-22“ ООД е изпратен писмен отговор с изх. № 7185330/17.04.2025 г. /л. 68-69/ от „ЕРП Север“ АД, в което е уточнено следното: „че посоченият от вас трафопост не е собственост на дружеството и ЕРП Север не разполага с данни и информация за електроенергийното съоръжение. Предвид факта, че не разполагаме с информация за капацитета и състоянието на електрическите съоръжения, чужда собственост, дружеството не може да гарантира качество на доставяната електрическа енергия с параметри, съответстващи на нормативните изисквания, както и за поддръжка и ремонт на електрическата мрежа. Отделно от това посоченият трафопост не се намира на границата на имота, а в частен такъв. Съответно не може да се изпълни условието на чл. 35, ал. 5 от НПОЕМ, а именно, че електромерните табла се монтират до или на границата на имота на заявителя. Посочено е също така в писмото, че „в района на посочения имот няма съществуващи съоръжения собственост на ЕРП – Север, от които да е възможно да се осъществи присъединяването на обекта. В тази връзка компанията е издала становище за присъединяване с технически условия, съгласно които следва да се изградят нови технически съоръжения, като в случая задължението за изграждането им е на дружеството. С изграждането на предвидените нови технически съоръжения ще се обезпечи електрозахранването на обекта, като се гарантира качество на доставяната електрическа енергия с параметри, съответстващи на нормативните изисквания, както и възможността за поддръжка и ремонт на ел. мрежа.

С цитираното по-горе писмо ЕРП Север потвърждава условията, предписани в издаденото становище от 24.02.2025 г. , които са определени на база оптимална схема на присъединяване, след извършеното проучване на техническите възможности, географското разположение на обекта и съществуващите съоръжения, собственост на дружеството с изпълнението, на които ще се гарантира сигурно и качествено електрозахранване на обекта с параметри, съответстващи на нормативни изисквания.

На 27.10.2025 г. е изготвен доклад от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ /л. 50-52/. При тази фактическа обстановка и във връзка с така депозираната жалба и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетика /ЗЕ/, КЕВР е постановила решение № Ж-979/29.10.2025 г., с което на основание чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/ е прекратено производството по подадената от „ДОК – 22“ ООД жалба с вх. № Е-13-273-75/16.06.2025 г. поради нейната неоснователност.

За да обоснове този правен резултат КЕВР е приел, че посочените в издаденото становище от ЕРП Север са съобразени с техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа, изискванията на действащата нормативна уредба за устройство на територията, за устройство, техническите спецификации и използваните от съответния мрежови оператор съоръжения, технологии за изграждане и за ремонтно- експлоатационно обслужване на мрежовата инфраструктура. Условията за присъединяване, определени в Становище е изх. № ПУПРОК-624/24.02.2025 г., са съобразени с чл. 2, ал. 1 и чл. 11, ал. 1. т. 4 от Наредба № 6, като дружеството е определило технически условия и начин при отчитане на възможно най-доброто икономическо, техническо решение и оптимална схема на присъединяване на обекта за потребление към електроразпределителната мрежа. ЕРП Север е избрало вариант за присъединяване на обекта, с оглед най-близките съществуващи съоръжения в района, които са част от разпределителната мрежа, като е определило такъв, който е икономически и технически обоснован. ЕРП Север е спазило чл. 116, ал. 2 от ЗЕ, като е определило технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в законоустановения 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Подадената от „ДОК-22“ ООД жалба следва да се определи като такава по чл. 142, ал. 1, т. 2 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, а именно подадена от клиент /аргумент от §276 във вр.с 27г от ДР на ЗЕ-ДВ, бр.54 от 17.07.2012 г./ срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по ЗЕ.

Съгласно изискванията на чл. 143, ал. 3 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, жалбата се подава до Комисията чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, които са длъжни да извършат проверка по нея и да я изпратят в Комисията, заедно със становището си. По реда на ал. 4 от същата разпоредба, в случаите,

когато жалбата не е подадена чрез съответното енергийно предприятие или ВиК оператор, Комисията изпраща подадената жалба на енергийното предприятие или ВиК оператора, като изисква извършването на проверка и изпращане в комисията на жалбата, заедно със становището на дружеството, както и цялата преписка по жалбата в 7-дневен срок от получаване на жалбата.

Съгласно чл. 143, ал. 6 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, КЕВР разглежда жалбата, ако към нея е приложено становището на енергийното предприятие или ВиК оператора, ведно с цялата преписка по жалбата.

Според ал. 7 на чл. 22 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60 от ЗЕ - Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, обн. ДВ, бр. 33 от 5 април 2013 г. Съгласно чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2013 г., КЕВР във всички случаи следва да се произнесе с решение, след като извърши проверка на изложените в нея обстоятелства и след като събере всички необходими доказателства за изясняване на случая.

След събирането на доказателствата и след извършването на проверката следва да се състави доклад и проект за решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата /чл. 145, ал.1 от Наредбата/. Докладът и проектът за решение, заедно с жалбата и преписката по нея, се представят на председателя на комисията, който с резолюция определя внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание - чл. 145, ал. 2 от Наредбата.

Когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката - чл. 147, ал.1 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Оспореното решение е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган – КЕВР, в рамките на правомощията му. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа фактически и правни основания за издаването му.

В конкретния случай „ДОК-22“ ООД е сезирал КЕВР с жалба, по повод на която е проведена процедура и с решение преписката е прекратена поради нейната неоснователност. Като мотив за това е посочено, че условията за присъединяване на обекта на дружеството, посочени в издаденото становище са съобразени с чл. 2, ал. 1 и чл. 11, ал. 1, т. 4 от Наредба № 6, като ЕРП Север е определило технически условия и начин при отчитане на възможно най-доброто икономическо, техническо решение и оптимална схема на присъединяване на обекта за потребление към електоразпределителната мрежа.

Основателно жалбоподателят възразява, че оспореният акт не отговаря на изискванията за мотивиране по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Липсата на мотиви представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като съдът е лишен от възможност да извърши контрол за законосъобразност на процесуалното действие и правилно да прецени значението му за законосъобразност на процесната процедура. В случая процесният административен акт съдържа кратко преповтаряне на част от възраженията в жалбата и отговора на ЕРП Север АД, а описаната фактическа обстановка е неточна и непълна. В решението не са обсъдени в цялост и пълнота наведените възражения, не са изследвани кои са оптималните условия за присъединяване на обекта, въпреки оплакванията, че предложените технически условия не са оптимални, както и изобщо не са коментирани приложените нотариално заверени

декларации за съгласие от собственика на ТП № 1990 /л. 74/, като не е спорно между страните, че дружеството има открита партида за същата сграда с аб. № [ЕГН] присъединена именно към ТП № 1990. Не е обсъдено и заявената от „ДОК-22“ ООД готовност да изгради присъединителни съоръжения от ТП № 1990 до процесния обект.

От друга страна КЕВР неправилно е приела, че процесният обект е нов, респ. че е открита процедура по реда на чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 на КЕВР от 28.03.2024 г., вместо да посочи чл. 7, ал. 1, т. 3 (при преустройство на обект по реда на Закона за устройство на територията) и/или чл. 7, ал. 1, т. 5 от Наредба № 6 на КЕВР от 28.03.2024 г. („при обособяване на нов обект със самостоятелно измерване на електрическата енергия чрез отделяне от съществуващ обект, който е присъединен към електрическата мрежа”).

В случая КЕВР се е позовала на разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, според която обекти за потребление, за производство и за съхранение на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, при отчитане на възможно най-доброто икономическо и техническо решение. Съответно е посочила, че в нормативната уредба не е уредена хипотеза, в която клиентите да имат право да определят условията за присъединяване, като това правомощие е от изключителната компетентност на съответния мрежови оператор, притежаващ издадена лицензия за извършване на мрежови услуги съгласно разпоредбите на ЗЕ.

В тази връзка КЕВР не е обсъдила налице ли е по-благоприятна за жалбоподателя техническа възможност и не е събрала относими доказателства във връзка с този въпрос; следвало е да събере доказателства, от които да се установи дали в действителност предложеният начин на присъединяване е единствено възможния и дали е икономически най-изгоден в т. ч. и за заявителя.

Настоящата инстанция намира, че е допуснато нарушение на чл. 35 АПК от страна на административния орган, тъй като не е изследвал всички обстоятелства, които са от значение за изясняване на случая. Обжалваното решение на КЕВР е постановено при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на административнопроизводствените правила, което ако не е било извършено може да доведе до издаване на различен акт.

Всичко изложено обосновава извод за основателност на жалбата. Оспореното решение е незаконосъобразно, следва да бъде отменено, като преписката се изпрати на Комисията за ново произнасянето при съобразяване на указанията в мотивите на настоящия съдебен акт по тълкуването и прилагането на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд -София –град, Трето отделение, 44 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № Ж – 979 от 29.10.2025 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-13-273-75 от 16.06.2025 г., подадена от „ДОК-22“ ООД, поради неоснователност.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалба с вх. № Е-13-273-75/16.06.2025 г., подадена от „ДОК - 22“ ООД,

ЕИК –[ЕИК], при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд –
София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен
срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: